

Երբ Զաքարիա՝ Կ. Պոլլիս հասաւ, զօրացան Կեսարացիի հակառակորդները: Եւ ինչպէս կը պատմէ Դարանաղցի, երեք վարդապետները և Կեսարացիին բռնութիւններէն և անիրաւ հարկապահանջութիւններէն ձանձրացած քահանաները, միասին կը խորհրդակցին և համերաշխ գործակցութեան համար համաձայնագիր մը կը կնքեն (նոյն էջ 176):

Կեսարացիին կուսակիցները գուշակելով այս միութենէն առաջ գալիք վտանգը կը հարկադրեն Կեսարացիին որ «ժողովեալ զսեկեայնս մեծսնեմս աւագակոյնս սուաջակայսն իւր և հարցալորն ստեկոյ՛ վնդ նոսա և հեարտի վասն եկեալ հասեալ վրդովեակց գոյոյն» գտնան:

Ասոնք կ'ընտրեն չորս պատուիրակներ, որոնք հակառակորդներուն հաւաքատեղին երթալով, յանուն պատրիարքին խաղաղութեան և հաշտութեան խօսքեր կ'ընեն: Ասոնց մեկնելէն վերջը քահանաները ներս կը խուժեն և կը բռնադատեն վարդապետները, որ բնաւ չվիջանին: Դարանաղցի տրամադիր էր հաշտութեան, բայց Զաքարիա, որ իբր էջմիածնի նուիրակ նախապատուութիւն կը վայելէր, կ'ընդդիմանայ յայտնելով՝ թէ ամէն պատրաստութիւն տեսնուած, տէրութեան մեծա-